

HENKJAN LUESINK (STAGECO) OVER MARCO BORSATO IN DE KUIP

“EERSTE PRODUCTIE BLIJFT JE ALTIJD BIJ”

In de serie ‘Om nooit te vergeten’ kijken we in elke editie van AV & Entertainment Magazine met iemand terug op een bijzondere productie die hij of zij nooit meer zal vergeten. De beurt is aan Henkjan Luesink, die in 2019 al zo’n 23 jaar voor Stageco werkte, maar toen in een nieuwe functie voor het eerst van A tot Z een megaproductie managede. Met Marco Borsato in De Kuip was dat niet de minste klus. “De eerste inderdaad. Met een gigantische set in een enorm uitdagend stadion. Dat blijft je wel bij.”

Henkjan Luesink is sinds drie jaar accountmanager bij Stageco Nederland, maar is al een kwart eeuw in dienst bij het bedrijf. In die vijftienvijftig jaar doorliep hij er letterlijk alle afdelingen en leerde hij het bedrijf van binnenuit kennen. “Busjes wassen als vakantiewerk, helpen in de werkplaats, materiaal bij elkaar zoeken, het tekenen van de tijdelijke constructies. Ik heb het allemaal gedaan”, vertelt Luesink nu. “Op een gegeven moment kwam ik op een vrijdagmiddag

op de zaak en kwamen ze iemand te kort op een klus. Toen ze vroegen of ik mee wilde, hoefde ik niet lang na te denken. Zo werd in 1999 de Twix Megamovie mijn allereerste klus.”

Luesink bleef elke vakantie een welkome kracht bij Stageco, tot toenmalig Stageco-directeur Wim Smies hem in 2003 vroeg om als tekenaar in dienst te komen. “Twee jaar later, toen het bedrijf flink groeide, ben ik

vervolgens het materiaalmanagement gaan doen. Tot die tijd deed Eddie Slotboom dat, naast zijn werk als accountmanager, maar de die hoeveelheid werk werd te groot voor één iemand. Ik ben toen het materiaal gaan doen en Eddie kon zich volledig storten op zijn andere taken.”

UITDAGING

Toen Slotboom enkele jaren geleden vertrok bij Stageco is Luesink wederom een plekje doorgeschoven. Sinds 2018 is hij accountmanager bij het Lochemse bedrijf en in die hoedanigheid werd in 2019 de concertreeks van Marco Borsato in De Kuip de allereerste productie die hij van A tot Z mocht managen. “Om die reden zal die productie me altijd bij blijven”, vertelt hij. “Het was een gigantische set en De Kuip is een uitdagend stadion. De gracht is het sterkst, verder kun je er niet zo heel veel. Om dan zo’n enorme set naar binnen te krijgen, helemaal volgens een strakke planning, dat is mooi om te mogen doen. Het feit dat het voor mij de eerste keer was dat ik aan deze kant van de productie stond maakt het natuurlijk ook wel een uitdaging. Af en toe is het dan best spannend, al doe je het natuurlijk niet alleen. Je moet alleen wel zorgen dat alle radertjes op elkaar aansluiten.”

GRONDDRUK

De grootste uitdaging zat ‘m in de omvang van de set (zie ook kadertekst). “De set was zo zwaar, met hoge gronddrukken, dat we echt aparte oplossingen moeten verzinnen om het überhaupt gedaan te krijgen”, vertelt Luesink. “Er waren zo veel voetstukken op een relatief klein oppervlak, dat we bruggen hebben moeten bouwen over de gracht heen, zodat we de druk een beetje konden spreiden. Zo konden we toch een podium realiseren dat helemaal voldeed aan de eisen en waarden die we vooraf hadden doorgekregen. Als je het dan van de grond af ziet ontstaan op een plek als De Kuip...dat is wel kicken hoor.”

HIJSEN

Naast de hoge gronddruk waren ook de hoeveelheid video en de enorme boog bovenop de set een uitdaging. Op de achtergrond speelde bovendien ook nog

De cijfers

- 16 trailers materiaal
- 350 ton aan materiaal, waarvan 116 ton contragewicht
- 230 mandagen nodig voor bouw en breek
- Het decorstuk bovenop de set: 28,5m (l) x 5m (b) x 7m(h). Totaalgewicht rond 12 ton.

mee dat misschien sprake zou gaan zijn van een spoed load in, omdat Feyenoord wellicht nog play-off wedstrijden moest gaan spelen. “Dat bracht nogal wat haken en ogen met zich mee”, vertelt Leusink. “Bovenop de set zat een grote ronding. Dat deel hebben we er uiteindelijk met twee grote kranen in zijn geheel bovenop gehesen. Dat ging vlekkeloos. Boven zat een klein stukje decor in de weg, maar dat konden we zo aan de kant schuiven. Toen was het alleen een kwestie van ‘even pennen’ en klaar.” Het had overigens nog wat spannender kunnen zijn, geeft Luesink aan: “Er was namelijk sprake van dat we die boog buiten het stadion in elkaar moesten zetten. Dan hadden we ‘m uiteindelijk met twee heel grote kranen over het dak van het stadion heen moeten hijsen. We hadden dus meerdere scenario’s klaarliggen.”

VROLIJK EN TROTS

De mooiste momenten tijdens de productie zaten voor Luesink op verschillende vlakken. “Aan de ene kant zit ‘m dat in de voorbereiding”, zegt hij. “Als je aan het bouwen bent en het dan technisch helemaal klopt en in elkaar past zoals je het bedacht hebt bijvoorbeeld. Maar uiteindelijk doe je het wel allemaal voor de show. Als het dan allemaal loopt, het publiek uit zijn dak gaat en alles werkt zoals het moet, dan geeft dat ook een voldaan gevoel. Dat zijn de magische momenten waar iedereen vrolijk van wordt. Vrolijk én trots. De show was vijf keer uitverkocht, dus je maakt met zijn allen toch 250.000 man blij. Da’s bijzonder.”

KUDDEDIEREN

Het bizarre is dat de concertreeks nog maar relatief kort geleden heeft plaatsgevonden, al lijkt het door de pandemie een eeuwigheid geleden. “Het is nu even niet voor te stellen inderdaad”, geeft Luesink aan. “Als we straks weer voor de eerste keer met zo veel mensen in een stadion staan, dan wordt het echt wennen. Maar het komt wel weer terug. Mensen zijn kuddedieren. We zoeken elkaar op, kunnen niet zonder elkaar en dat is maar goed ook.” <

